

ХРОНІКА

УДК 902-051 Л.Михайлина

ДО 60-РІЧЧЯ ЛЮБОМИРА ПАВЛОВИЧА МИХАЙЛИНИ

17 червня 2013 р. доктору історичних наук, директору Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника Любомиру Павловичу Михайлині виповнилося 60 років.

Л. П. Михайлина народився у м. Чернівці в родині науковця. У 1970 р. закінчив середню школу і вступив на історичний факультет Чернівецького державного університету. Під час навчання брав участь у роботі університетської (керівник Б. О. Тимошук) та академічних (керівники В. Д. Баран та І. П. Русанова) археологічних експедицій, які проводили пошукові польові дослідження слов'янських пам'яток у Середньому Подністер'ї та на Буковині. Саме в археологічних

експедиціях сформувалося коло його наукових інтересів, які він оприлюднив у неодноразових виступах на Всесоюзних археологічних студентських конференціях. Протягом 1976–1979 рр. навчався в аспірантурі Чернівецького державного університету за спеціальністю “археологія” (науковий керівник – член-кореспондент НАНУ В. Д. Баран). У 1984 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Слов'яни Верхнього Попруття VIII–X ст.”

Викладацьку діяльність Л. П. Михайлина розпочав ще у 1977 р. Спочатку він працював на посадах викладача, старшого викладача, а згодом – доцента та завідувача кафедри етнології, античної та середньовічної історії Чернівецького університету. Читав такі нормативні курси: “Археологія” та “Історія первісного суспільства”, проводив щорічні археологічні практики зі студентами історичного факультету. Окрім викладацької діяльності активно займався збереженням археологічної спадщини Буковинського краю, тривалий час очолював Чернівецьку філію ДП НДЦ “Охоронна археологічна служба України” Інституту археології НАН України.

З 2003 р. дослідник перейшов на роботу в Інститут археології НАН України, де займав посади старшого наукового співробітника відділу археології ранніх слов'ян та завідувача відділу “Польовий комітет”. Працюючи в Інституті археології НАНУ, у 2008 р. захистив докторську дисертацію на тему “Слов'яни VIII–X ст. між Дніпром і Карпатами”.

Відтак, у 2010 р. очолив Державний історико-архітектурний заповідник “Хотинська фортеця”, а 2012 – став директором Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

Ювіляр – відомий фахівець у галузі слов’янської археології. Понад 20 років він проводив польові пошукові дослідження середньовічних пам’яток в басейні Верхнього Прута (Біла, Гореча, Карапчів, Коростувата, Ревне, Рідківці, Цецино, Чорнівка) та Середнього Дністра (Перебиківці, Хотин). Автор понад 100 наукових та науково-популярних праць. Серед них: *Летописные хорваты по археологическим данным // ИНИОН АН СССР. – №40253 от 27.11.1989. – 157 с.;* *Формування слов’янського ранньофеодального міста на р. Прут // Роль ранніх міських центрів в становленні Київської Русі.: Мат. іст.-арх. семінару. – Суми, 1993. – С. 37–39;* *Особливості східнослов’янських старожитностей Верхнього Попруття VIII–X ст. // Тези доп. укр. делегації на VI Міжнар. конгресі слов’янської археології (Новгород, Росія, 1996 р.). – К. – С. 39–41;* *Населення Верхнього Попруття VIII–X ст. – Чернівці, 1997. – 143 с.;* *Запровадження парової системи рільництва між Дніпром і Карпатами // Питання історії України. – Чернівці, 1999. – Т. 3. – С. 54–64;* *Слов’яни VIII–X ст. між Дніпром і Карпатами. – К., 2007. – 300 с.;* *Соціальний зміст поселенських структур райковецької культури // Археологічні студії. – 2008. – Вип. 3. – С. 118–134;* *Могильники та особливості поховального обряду райковецької культури // Дьнеслово: Збірка праць на пошану дійсного члена Національної академії наук України Петра Петровича Толочка з нагоди його 70-річчя. – К., 2008;* *Общинні центри в системі полюддя літописних князів // Археологія і давня історія України. Проблеми давньоруської та середньовічної археології. – К., 2010. – Вип. 1. – С. 261–265;* *Нариси з історії Хотинської фортеці. Факти, легенди, гіпотези. – Хотин, 2011. – 128 с. та ін.*

Незважаючи на зайнятість організаційними справами, Л. П. Михайлина є членом кваліфікаційної ради з питань дослідження археологічної спадщини України, заступником головного редактора наукового журналу “Археологічні студії”, дійсним членом УНК ІКОМОС, членом Співки археологів України.

З ювілеєм Вас, Любомире Павловичу! Щиро зичимо життєвого оптимізму, здоров’я і ще довгих років плідної праці в науці, якій Ви присвятили своє життя.